

“मीठे बच्चे- जसरी बाबा गाइड हुनुहुन्छ, त्यसैगरी गाइड बनेर सबैलाई घरको मार्ग बताउ, अन्धाहरूको लट्ठी बन।”

प्रश्न:- यस बनिबनाउ अनादि ड्रामाको रहस्य के हो, जुन तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौं?

उत्तर:- यो बनिबनाउ अनादि ड्रामा हो। यसमा न त कोही कलाकार थपिन सक्छ, न कोही कम हुन सक्छ। मोक्ष कसैलाई पनि मिल्दैन। कसैले भन्छन्- हामी यस आवागमनको चक्रमा आउनै नपरोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- हो, केही समयको लागि। तर पार्टबाट कोही पनि छुट्न सक्दैन। यो ड्रामाको रहस्य तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौं।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरूले जानेका छन्- भोलानाथ कसलाई भनिन्छ। तिमी संगमयुगी बच्चाहरूले नै जान्न सक्छौ, कलियुगी मनुष्यले अलिकति पनि जानेका छैनन्। ज्ञानका सागर एक बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले नै सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान सम्झाउनु हुन्छ। आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले अहिले जानेका छौ, पहिला केही जान्दैनथ्यौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म नै आएर विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछु, बेहदको वर्सा दिन्छु, जुन तिमीले अहिले लिइरहेका छौ। जानेका छौ- हामीले बेहदका बाबासँग बेहद सुखको वर्सा लिइरहेका छौं। यो बनिबनाउ ड्रामा हो, एक जना पनि कलाकार न त थपिन सक्छ, न कम हुन सक्छ। सबैलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ। मोक्ष प्राप्त गर्न सक्दैनन्। जो-जो जुन धर्मका हुन् फेरि त्यसै धर्ममा जान्छन्। बौद्धी वा क्रिश्चियन आदिले स्वर्गमा जाने इच्छा गरे पनि जान सक्दैनन्। जब उनीहरूका धर्म स्थापक आउँछन् तब नै उनीहरूको पार्ट हुन्छ। यो तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। सारा दुनियाँका मनुष्य मात्र यस समय नास्तिक छन् अर्थात् बेहदका बाबालाई चिन्दैनन्। मनुष्यले नै चिन्छन् नि। यो नाटकशाला मनुष्यहरूको हो। हरेक आत्मा निर्वाणधामबाट आउँछ पार्ट खेल्न। फेरि पुरुषार्थ गर्छ निर्वाणधाममा जानको लागि। भन्छन् बुद्ध निर्वाणमा गए। अब बुद्धको शरीर त गएन, आत्मा गयो। तर बाबा सम्झाउनु हुन्छ, कोही पनि जाँदैन। नाटकबाट निस्कनै सक्दैन। मोक्ष पाउन सक्दैन। बनिबनाउ ड्रामा हो नि। कुनै मनुष्यले सम्झन्छन्- मोक्ष मिल्छ, त्यसैले पुरुषार्थ गरिरहन्छन्। जसरी जेनीहरूले पुरुषार्थ गरिरहन्छन्, उनको आफ्नो रीतिरिवाज छ, उनीहरूका आफ्ना गुरु हुन्छन्, जसलाई मान्छन्। बाँकी मोक्ष कसैलाई पनि मिल्दैन। तिमीलाई त थाहा छ- हामी पार्टधारी हौं, यस ड्रामामा। हामी कहिले आयौं, फेरि कसरी जान्छौं, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। जनावरले त जानेका छैनन् नि। मनुष्यले नै भन्छन्- हामी कलाकार, पार्टधारी हौं। यो कर्मक्षेत्र हो, जहाँ आत्माहरू रहन्छन्, त्यसलाई कर्मक्षेत्र भनिदैन। त्यो त निराकारी दुनियाँ हो। त्यसमा कुनै खेलपाल हुँदैन, कर्म हुँदैन। निराकारी दुनियाँबाट साकारी दुनियाँमा आउँछन् पार्ट खेल्न, जुन फेरि दोहोरिइरहन्छ। प्रलय कहिल्यै हुँदैन। शास्त्रहरूमा देखाउँछन्- महाभारत लडाईँमा यादव र कौरव मरे, बाँकी ५ पाण्डव बचे, उनीहरू पनि पहाडमा गलेर मरे। बाँकी कोही रहेन। यसबाट सम्झन्छन्- प्रलय भयो। यी सबै कुरा बसेर बनाएका हुन्, फेरि देखाउँछन् समुद्रमाथि पीपलको पातमा एक बच्चा आँला चुस्टै आयो। अब यस प्रकार फेरि दुनियाँ कसरी पैदा हुन सक्छ। मनुष्यले जे-जे सुन्छन् त्यही सत्-सत् भनिरहन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- शास्त्रहरूमा पनि के-के लेखिदिएका छन्। यी सबै हुन् भक्तिमार्गका शास्त्र। भक्तहरूलाई फल दिने एक भगवान बाबा नै हुनुहुन्छ। कोही मुक्तिमा, कोही जीवनमुक्तिमा जान्छन्। हरेक पार्टधारी आत्माको जब पार्ट आउँछ अनि फेरि आउँछ। यो ड्रामाको रहस्य तिमी बच्चाहरू सिवाय अरु कसैले जानेका छैनन्। भन्छन् हामीले रचयिता र रचनालाई जान्दैनौं। ड्रामाका कलाकार भएर पनि ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्य, समय अवधि आदिलाई नजाने त बेसमझ भन्छन् नि। सम्झापछि पनि बुझ्दैनन्। ८४ लाख सम्झिनाले समय अवधि पनि लाखौं वर्ष बनाइदिएका छन्।

अहिले तिमीले सम्झन्छौ- बाबा! हामी आएर हजुरसँग कल्प-कल्प स्वर्गको बादशाही लिन्छौं। ५ हजार वर्ष पहिला पनि हजुरसँग मिलेका थियौं, बेहदको वर्सा लिन। यथा राजा-रानी तथा प्रजा, सबै विश्वका मालिक बन्छन्। प्रजाले पनि भन्छन्- हामी विश्वका मालिक हौं। तिमी जब विश्वको मालिक बन्छौ, त्यतिबेला चन्द्रवंशी राज्य हुँदैन। तिमी बच्चाहरूले ड्रामाको सारा आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेका छौ। मनुष्यले भक्तिमार्गमा जसको पूजा गर्छन्, उनलाई पनि जानेका छैनन्। जसको भक्ति गरिन्छ उनको जीवनी पनि जान्नुपर्छ। तिमी बच्चाहरूले अहिले

सबैको जीवनी जानेका छौ, बाबाद्वारा। तिमी बाबाको बनेका छौ। बाबाको बारेमा थाहा छ। उहाँ बाबा हुनुहुन्छ पतित-पावन, मुक्तिदाता, गाइड। तिमीलाई भनिन्छ पाण्डव। तिमीहरू सबैका गाइड बन्छौ, अन्धाहरूको लेठी बन्छौ सबैलाई मार्ग बताउनको लागि। बाबा समान तिमी बच्चाहरू पनि गाइड बन्नु छ। सबैलाई मार्ग बताउनु छ। तिमी आत्मा, उहाँ परमात्मा हुनुहुन्छ, उहाँबाट बेहदको वर्सा मिल्छ। भारतमा बेहदको राज्य थियो, अहिले छैन। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ—हामीले बेहदका बाबासँग बेहद सुखको वर्सा लिन्छौं अर्थात् मनुष्यबाट देवता बन्छौं। हामी नै देवता थियौं फेरि ८४ जन्म लिएर शूद्र बनेका छौं। बाबा आएर शूद्रबाट ब्राह्मण बनाउनु हुन्छ। यज्ञमा ब्राह्मण अवश्य चाहिन्छ। यो हो ज्ञान यज्ञ, भारतवर्षमा यज्ञ धेरै र्छन्। यसमा पनि खास आर्य समाजीले धेरै यज्ञ गर्छन्। अब यो त हो रुद्र ज्ञान यज्ञ, जसमा सारा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुनु छ। अब बुद्धिले काम लिनुपर्छ। कलियुगमा त धेरै मनुष्य छन्, सारा पुरानो दुनियाँ समाप्त हुन्छ। कुनै पनि चीज काममा आउने छैन। सत्ययुगमा त फेरि सबैथोक नयाँ हुन्छ। यहाँ त कति फोहोर छ। मनुष्य कसरी फोहोरमा रहन्छन्। धनवान धेरै राम्रा महलहरूमा रहन्छन्। गरिब त बिचराहरू फोहोरमा, झुपडीहरूमा रहन्छन्। यी झुपडीहरूलाई भत्काइदिन्छन्। उनीहरूलाई अर्को ठाउँ दिएर त्यो जमीन फेरि बेचिदिन्छन्। जाँदैनन् भने जबरदस्ती उठाउँछन्। गरिब धेरै दुःखी छन्, जो सुखी छन् ती पनि स्थायी सुखी छैनन्। यदि सुख हुँदो हो त किन भन्थे—यो काग विष्टा समान सुख हो।

शिव भगवानवाच, मैले यी माताहरूद्वारा स्वर्गको द्वार खोलिरहेको छु। माताहरूको शिरमाथि कलश राखेको छु। उनीहरूले फेरि सबैलाई ज्ञान अमृत पियाउँछन्। तर तिमी हो प्रवृत्ति मार्ग। तिमी हो सच्चा-सच्चा ब्राह्मण, त्यसैले सबैलाई ज्ञान चितामाथि बसाउँछौ। अहिले तिमी बन्छौ दैवी सम्प्रदाय। आसुरी सम्प्रदाय अर्थात् रावण राज्य। गान्धीले पनि भन्दथे—राम राज्य होस्। बोलाउँछन् पनि, हे पतित-पावन आउनुहोस्, तर आफूलाई पतित कहाँ सम्झन्छन्। बाबाले बच्चाहरूलाई जगाउनुहुन्छ, तिमी घोर अन्धकारबाट उज्यालोमा आएका छौ। मनुष्यले त सम्झन्छन्—गंगा स्नान गरेर पावन बन्छौ। यसरी नै गंगामा हरिद्वारको सारा किचडा पर्छ। कहाँ फेरि त्यो किचडा सारा खेतीमा लैजान्छन्। सत्ययुगमा यस्तो काम हुँदैन। त्यहाँ त अनाज धेरै हुन्छ। पैसा कहाँ खर्च गर्नु पर्ने हुन्छ र। बाबा अनुभवी छन् नि। पहिला अनाज कति सस्तो थियो। सत्ययुगमा धेरै कम मनुष्य हुन्छन्। हरेक चीज सस्तो हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ—मीठा प्यारा बच्चाहरू! अब तिमी पतितबाट पावन बन्नु छ। युक्ति धेरै सहज बताउनु हुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। आत्मामा नै खाद पर्नाले कमसल बनेको छ। जो पारसबुद्धि थिए उनै अब पत्थरबुद्धि बनेका छन्। तिमी बच्चाहरू अहिले बाबाको पासमा पत्थरनाथबाट पारसनाथ बन्न आएका छौ। बेहदका बाबाले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ, त्यो पनि स्वर्णिमयुगी विश्वको। यो हो कलियुगी विश्व। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई पारसपुरीको मालिक बनाउनु हुन्छ। तिमीले जानेका छौ—यहाँको यति महल-सम्पत्ति आदि कुनै काममा आउँदैन। सबै खतम हुन्छन्। यहाँ के नै छ र! अमेरिकाको पासमा कति सुन छ! यहाँ त धेरथोर सुन जो माताहरूको पासमा छ, त्यो पनि लिइरहन्छन् किनकि उनलाई त कर्जामा सुन दिनु छ। तिमी पास त्यहाँ सुन नै सुन हुन्छ। यहाँ कौडी, त्यहाँ हीरा हुन्छन्। यसलाई भनिन्छ आइरन एज। भारतवर्ष नै अविनाशी खण्ड हो, कहिल्यै विनाश हुँदैन। भारतखण्ड हो उच्च भन्दा उच्च। तिमी माताहरूले सारा विश्वको उद्धार गर्छौ। तिमी लागि अवश्य नयाँ दुनियाँ हुनुपर्छ। पुरानो दुनियाँको विनाश हुनुपर्छ। कति बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। शरीर निर्वाहको लागि धन्दा आदि पनि गर्नु छ। छोड्नु केही पनि छैन। बाबा भन्नुहुन्छ—सबैथोक गर्दै मलाई याद गरिराख। भक्तिमार्गमा पनि तिमीले मे प्रियतमलाई याद गर्दै आएका हो—हामीलाई आएर कालोबाट गोरो बनाउनुहोस्। उहाँलाई यात्री भनिन्छ। तिमीहरू सबै यात्री हो नि। तिमी घर त्यहाँ हो, जहाँ सबै आत्माहरू रहन्छन्।

तिमीले सबैलाई ज्ञान चितामाथि बसाउँछौ। सबै हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जान्छौ। फेरि सुरुदेखि तिमी आउँछौ, जति यादमा रहन्छौ त्यति पवित्र बन्छौ र उच्च पद पाउँछौ। माताहरूलाई त फुर्सत हुन्छ। पुरुषहरूको बुद्धि धन्दा आदितर्फ चक्कर लगाइरहन्छ, त्यसैले बाबाले कलश पनि माताहरूको शिरमा राख्नुभएको छ। यहाँ त स्त्रीलाई भन्छन्—पति नै तिमी ईश्वर गुरु सबैथोक हुनुहुन्छ। तिमी उहाँको दासी हो। अहिले फेरि बाबाले तिमी माताहरूलाई कति उच्च बनाउनु हुन्छ। तिमी नारीहरूले नै विश्वको उद्धार गर्छौ। कसै-कसैले बाबासँग सोध्छन्—आवागमनबाट छुट्न सकिन्छ? बाबा भन्नुहुन्छ—हो, केही समयको लागि। तिमी बच्चाहरूले त आदिबाट अन्त्यसम्म अलराउन्ड पार्ट खेल्छौ। अरु जो छन् ती मुक्तिधाममा रहन्छन्। उनीहरूको पार्ट नै थोरै छ। ती

स्वर्गमा त जाँदैन्। आवागमनबाट मोक्ष उसलाई भनिन्छ जो पछाडि आउँछन् अनि जान्छन्। ज्ञान आदि त सुन्न सक्दैन्। सुन्छन् उनैले जसले सुरुदेखि अन्त्यसम्म पार्ट खेल्छन्। कोही भन्छन्- हामीलाई त परमधाम राम्रो लाग्छ। हामी त्यहाँ नै बसिरहौं। यस्तो कहाँ हुन सक्छ। ड्रामामा निश्चित छ, गएर फेरि अन्त्यमा आउँछन् अवश्य। बाँकी सारा समय शान्तिधाममा रहन्छन्। यो बेहदको ड्रामा हो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सच्चा-सच्चा ब्राह्मण बनेर सबैलाई ज्ञान अमृत पिलाएर ज्ञान चितामाथि बसाऊ।

२) शरीर निर्वाह अर्थ धन्दा आदि सबैथोक गर्दै पतितबाट पावन बन्नको लागि बाबाको यादमा रहनु छ र सबैलाई बाबाको याद दिलाउनु छ।

वरदान:- निरन्तर याद र सेवाको सन्तुलनबाट बचपनको खेल समाप्त गर्ने वानप्रस्थी भव
सानो सानो कुरामा संगमको अमूल्य समयलाई गुमाउनु बचपनका खेल हुन्। अब यो बचपनको खेल शोभा दिँदैन। वानप्रस्थमा केवल एकै कार्य हुन्छ- बाबाको याद र सेवा। यस बाहेक अरु कोही पनि याद नआओस्, उठे पनि याद र सेवा, सुते पनि याद र सेवा- निरन्तर यो सन्तुलन बनिरहोस्। त्रिकालदर्शी बनेर बचपनका कुरा वा बचपनका संस्कारहरूको समाप्ति समारोह मनाऊ, तब भनिन्छ वानप्रस्थी।

स्लोगन:- सर्व प्राप्तिहरूबाट सम्पन्न आत्माको निशानी हो सन्तुष्टता त्यसैले सन्तुष्ट बन र सन्तुष्ट बनाऊ।